

едниъ красенъ пролѣтенъ день; нѣ яко женско-то му доде отведиждь да му ся яви, ако огневе-ти на любовь-тѣ, като ся съединиждь съ тайны-ты влїянїя на врѣмя-то му развалиждь спокойство-то, вдѣхвать му едно ново въспаленїе и едни новы желанїя, тогава сичкы-ты му хубавины ся умножавать, очи-ты му ся разгорявать, перовата-та му китка шрѣква на гла-вѣ му и показва вътрѣшно-то му побужденїе; дългы-ты му пера на опашкѣ-тѣ като ся повдигать, показвать чюдны-ты си богатства, глава-та и шїя-та му като ся прѣвѣвать благородно назадъ, начертывать ся на прозрачно-то му тѣло, дѣто слнчевната свѣтлина играе си на хїляды начина, изгубва ся и ся възражда непрѣстанно, и ся вижда че прїема едни новы лъскавины по-сладка и по-ягка, едни нови шарове по-разнообразїи и по-околчасти, всяко едно помърданїе на птиче-то причинява разны новы промѣнуванїя, свѣтливи снопове, кои-то издавать талазы, и пакъ ся губиждь, непрѣстанно ся намѣстять на мѣсто-то имъ други свѣтлинны и други промены всякога за чюденїе. — Нѣ тыя свѣтливы пера, кои надминувать, спорѣдъ лъскавинѣ-тѣ си, най-красны-ты шарове, повяхнувать и падать всякъ годниъ, паунѣ-тѣ като да угажда срама на пагубѣ-тѣ си, бои ся да не ся покаже въ това долне състоянїе, и трѣси най-тъмны прибѣжища за да ся скрие додѣ-то стигне нова-та пролѣть, коя-то като му дава обыкновенно-то намычненїе, изважда го на позорище-то за да ся наслаждава отъ приличныя почитъ на хубавинѣ-тѣ си: зачто-то мысли че отистиниъ ся наслаждава и угажда кога му ся чюдиждь; истенско-то срѣдство за да го подкани человекъ да изложи красны-ты си